

DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/D2026-86-161>

УДК 330.341.42:338.45:339.9(477:5)

ПРОГНОСТИЧНЕ МОДЕЛЮВАННЯ ТРАЄКТОРІЙ НЕОІНДУСТРІАЛЬНОГО ВІДНОВЛЕННЯ ПЕРЕРОБНОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

PREDICTIVE MODELING OF NEOINDUSTRIAL RECOVERY TRAJECTORIES OF UKRAINE'S MANUFACTURING INDUSTRY

Саченко Андрій Олегович

доктор філософії з економіки,
старший викладач кафедри економічної кібернетики,
Національний технічний університет України
«Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»
ORCID: <https://orcid.org/0009-0009-1861-8064>

Sachenko Andrii

National Technical University of Ukraine
«Igor Sikorsky Kyiv Polytechnic Institute»

У статті розроблено сценарно-прогностичну модель неоіндустріального відновлення переробної промисловості України на основі порівняльного аналізу трьох східноазійських моделей реіндустріалізації – Південної Кореї, Тайваню та КНР. Методологія поєднує компаративний інституційний аналіз, структурно-параметричну декомпозицію та сценарне прогнозування за рекомендаціями ОЕСР щодо побудови композитних індикаторів. Виокремлено три інваріантні принципи азійських моделей: інституційну селективність, часову послідовність фаз та інтеграцію стратегічних і цивільних компонентів. Запропоновано Neoindustrial Recovery Index (NIRI) на основі шести структурно-параметричних індикаторів зі шкалою [0; 1]. Сформовано три сценарії відновлення з горизонтом до 2035 р.: «Адаптивне виживання», «Структурний прорив» та «Неоіндустріальний стрибок». Аргументовано, що успішність неоіндустріального відновлення України визначатиметься здатністю інституційної системи до селективної концентрації ресурсів на пріоритетних галузях.

Ключові слова: неоіндустріалізація, переробна промисловість, сценарне моделювання, адаптивне навантаження, промислова політика, стратегування, ланцюги постачання.

The article develops a scenario-based forecasting model for the neoindustrial recovery of Ukraine's manufacturing industry under wartime and post-conflict economic conditions. The research is grounded in a comparative analysis of three East Asian reindustrialization models – South Korea (1953–1979), Taiwan (1973–1990), and the People's Republic of China (1978–2001) – selected for their structural similarity to Ukraine in terms of security shock, structural backwardness, and institutional selectivity. The methodology combines comparative institutional analysis of Asian cases, structural-parametric decomposition of trajectories, and scenario forecasting following OECD/JRC recommendations for composite indicator construction. The empirical base includes the World Bank Fifth Rapid Damage and Needs Assessment for Ukraine (RDNA5, February 2026), data of the National Bank of Ukraine, the State Statistics Service, the Centre for Economic Strategy, and academic publications on the East Asian developmental experience. The study identifies three invariant principles common to all three Asian cases: institutional selectivity (concentration of state support on priority industries), temporal sequencing of phases (gradual deployment of industrial policy instruments), and integration of strategic and civilian components. The article proposes the Neoindustrial Recovery Index (NIRI) – an aggregate index based on six structural-parametric indicators constructed via min-max normalization and additive aggregation with a transparent three-level interpretation scale. Three recovery trajectories with a horizon to 2035 are constructed: Adaptive Survival (NIRI 0.38–0.51), Structural Breakthrough (NIRI 0.48–0.73), and Neoindustrial Leap (NIRI 0.53–0.85). Three challenges of adapting Asian experience to Ukrainian realities are addressed: institutional selectivity under weaker rule of law, temporal asymmetry, and geoeconomic autonomy under the EU regulatory framework. The practical significance lies in informing strategic industrial policy planning within Ukraine Facility instruments.

Keywords: neoindustrialization, manufacturing industry, scenario modelling, adaptive loading, industrial policy, strategic planning, supply chains.

Постановка проблеми. Переробна промисловість України на четвертому році повномасштабної війни перебуває у стані глибокої структурної трансформації. За оновленою спільною оцінкою потреб України на відновлення та відбудову, що здійснюється за участі Світового банку, Уряду України, Європейської Комісії та ООН (англ. Fifth Rapid Damage and Needs Assessment, RDNA5), станом на 31 грудня 2025 р. сукупна сума прямих збитків інфраструктури України досягла 195,1 млрд дол. США, а потреби у відновленні та реконструкції на десятирічну перспективу оцінюються у 587,7 млрд дол. США [26]. Сектор «комерція та промисловість» зазнав прямих збитків у 19,2 млрд дол. США. Саме переробна промисловість, що історично формувала експортний потенціал та технологічний рівень національної економіки, опинилась у точці біфуркації між сценарієм подальшої деіндустріалізації та сценарієм неоіндустріальної модернізації.

Аналіз даних свідчить про вичерпання моделі компенсаторного зростання у період 2023–2024 років: реальний ВВП у 2025 році зріс лише на 1,8–2,2 % проти 3,6 % у 2024 році і 5,3 % у 2023 році [6; 15], промислове виробництво скоротилось на 1,7 % [27], а реальний ВВП на кінець 2025 року становив близько 80 % від довоєнного рівня 2021 року [15]. Від'ємне сальдо торговельного балансу товарів за підсумками 2025 року досягло 44,3 млрд дол. США (імпорт – 84,8 млрд, експорт – 40,5 млрд дол. США) [15]. Попри значний обсяг зовнішньої підтримки (у 2025 році вона покрила 56 % додаткових бюджетних потреб держави [15]), національна економіка не виходить на траєкторію стійкого зростання, а переробний сегмент демонструє ознаки структурної стагнації.

Ключовою проблемою, що визначає актуальність дослідження, є розроблення методології та оцінювання спроможності України побудувати власну модель неоіндустріального відновлення переробної промисловості, спираючись на досвід країн, які подолали структурні шоки порівнянного масштабу через стратегію форсованої реіндустріалізації. Серед країн, чий досвід становить релевантний емпіричний матеріал, особливе місце посідають Південна Корея, Тайвань і Китайська Народна Республіка, що в умовах безпекових і структурних шоків здійснили форсовану модернізацію переробної промисловості [16; 18; 20].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У вітчизняному науковому дискурсі неоіндустріальна проблематика опрацьована переважно у двох вимірах: концептуально-теоретичному (Вишневський В., Князев С. [1]; Збаразська Л. [2]; Ляшенко В., Котов Є. [5]; Кіндзерський Ю. [4]; Шушкова Ю. [14]) та секторально-аналітичному (Шовкун І. [13]; Саліхова О., Гончаренко Д. [7]). У попередніх роботах автора закладено теоретичний фундамент стратегічного бачення неоіндустріалізації переробної промисловості та обґрунтовано методико-аналітичні підходи до її оцінювання [8; 9; 10; 11], а також емпірично верифіковано каузальні зв'язки факторів валової доданої вартості переробної промисловості [3]. У попередній публікації автора представлено картування критичних залежностей імпорту переробної промисловості та точок вразливості ланцюгів постачання у воєнний період [12].

Принципово важливим є переосмислення академічного консенсусу останніх років щодо промислової політики: якщо у 1990–2000-х роках домінувала ліберальна парадигма заперечення дієвості селективної промислової політики, то після 2020 року у світовій літературі відбувається повернення інтересу до селективних державних втручань [19]. Дослідження Н. Лейна демонструє, що корейські політики важкої та хімічної індустрії 1973–1979 років сприяли формуванню динамічної порівняльної переваги цільових галузей у довгостроковій перспективі [20]. Дослідження Дж. Чхве та А. Левченка показало, що тимчасові субсидії мали статистично значущий вплив на показники продажів фірм навіть через 30 років після завершення програми [16]. Тайванська модель досліджена у працях К. М. Хоу та С. Гі [18] і у сучасній перевибірці теорії держави розвитку Р. Вейда [24]; узагальнюючий компаративний матеріал систематизовано у монографії Дж. Студвелла [23]. У сегменті методології композитних індикаторів дослідження спирається на спільні нормативні рекомендації Організації економічного співробітництва та розвитку (англ. Organisation for Economic Co-operation and Development, OECD) і Об'єднаного дослідницького центру Європейської Комісії (англ. Joint Research Centre, JRC) щодо побудови композитних індикаторів (англ. OECD/JRC Handbook on Constructing Composite Indicators, OECD/JRC) [22]. У сегменті прогностичного моделювання економічного відновлення слід виокремити

роботу К. Дієма та співавторів [17] про втрату прогностичної точності при агрегуванні міжгалузевих таблиць.

Узагальнюючи стан розроблення проблеми, можна констатувати наявність трьох взаємопов'язаних наукових прогалин: фрагментарна інтеграція азійського компаративного матеріалу у вітчизняну неоіндустріальну літературу; брак прогностично-сценарного інструментарію, адаптованого до умов воєнної та постконфліктної економіки; нерозробленість концептуальної рамки селективних інституційних механізмів з урахуванням реалій корупційних ризиків і обмеженості адміністративної спроможності.

Формулювання цілей статті. Метою статті є обґрунтування сценарно-прогностичної моделі неоіндустріального відновлення переробної промисловості України на основі порівняльного аналізу східноазійських моделей реіндустріалізації з визначенням пріоритетних інституційно-економічних механізмів реалізації кожного сценарного варіанту в умовах воєнної та постконфліктної економіки.

Виклад основного матеріалу дослідження. Дослідження побудовано на принципі методологічної триангуляції – поєднання порівняльного інституційного аналізу, структурно-параметричної декомпозиції та сценарного прогнозування. Вибірка азійських кейсів сформована за трьома критеріями релевантності: безпековий шок, структурна відсталість та інституційна селективність. Усі три обрані кейси (Південна Корея, Тайвань, КНР) задовольняють усім трьома критеріям. Кожна траєкторія неоіндустріального відновлення характеризується сукупністю шести параметрів: I_1 – темп відновлення обсягів переробної промисловості (% довоєнного рівня 2021 року); I_2 – частка галузей IV–V технологічних укладів у валовій доданій вартості переробної промисловості (%); I_3 – інституційна цільність промислової політики (індекс [0; 1]); I_4 – частка оборонно-промислової кооперації у структурі промисловості (%); I_5 – ступінь інтеграції у глобальні ланцюги доданої вартості (англ. *Global value chain participation index, GVC, %*); I_6 – індекс розвитку людського капіталу (англ. *Human Development Index, HDI, індекс [0; 1]*).

Інтегральний Індекс неоіндустріального відновлення (англ. *Neoindustrial Recovery Index, NIRI*) розраховується відповідно до рекомендацій OECD/JRC [22] за процедурою з трьох кроків.

Перший крок – мін-макс нормалізація кожного індикатора I_j до інтервалу [0; 1] за формулою:

$$\tilde{I}_j = \frac{I_j - I_j^{\min}}{I_j^{\max} - I_j^{\min}}, j = 1, \dots, 6$$

де $I_j^{\min}$ та $I_j^{\max}$ — нижня і верхня межі діапазону. Для індикатора-дестимулятора I_4 застосовується обернена нормалізація: $\tilde{I}_4 = (I_4^{\max} - I_4) / (I_4^{\max} - I_4^{\min})$, оскільки висока частка ОПК сигналізує про мобілізаційну, а не неоіндустріальну структуру.

$$NIRI = \sum_j w_j \cdot \tilde{I}_j, \text{ де } \sum_j w_j = 1, w_j \geq 0.$$

Третій крок — обґрунтування ваг: $w_1 = 0,20$ (темп відновлення); $w_2 = 0,20$ (технологічна структура); $w_3 = 0,15$ (інституційна цільність); $w_4 = 0,15$ (оборонно-промислова кооперація); $w_5 = 0,15$ (GVC-інтеграція); $w_6 = 0,15$ (людський капітал).

Робастність результатів перевіряється чутливим аналізом із заміною на рівноважну специфікацію ($w_j = 1/6$); ранжування сценаріїв ($A < B < V$) зберігається за обох специфікацій. Ваги є експертно обґрунтованими і не претендують на статус емпірично вимірних коефіцієнтів.

Шкала інтерпретації NIRI побудована з градацією: діапазон 0,00–0,40 відповідає низькому рівню неоіндустріального відновлення; 0,40–0,70 – середньому рівню; 0,70–1,00 – високому рівню. Приклад розрахунку NIRI для сценарію Б на горизонт до 2030 року подано в таблиці 1.

Розрахункове значення NIRI = 0,52 для сценарію Б на горизонт до 2030 року потрапляє у середній діапазон шкали інтерпретації, що сигналізує про часткову реалізацію принципів селективної підтримки з перспективою переходу до високого рівня за умови сприятливого розвитку безпекової ситуації. В основу моделювання покладено концепцію адаптивного навантаження економічної системи – аналітичну категорію, що операціоналізує механізм узгодження довгострокових цілей неоіндустріальної модернізації з короткостроковими обмеженнями виживання у воєнних умовах. Концепція враховує змінність ресурсних обмежень, нелінійність зовнішнього середовища (хвилеподібний характер бойових дій) та необхідність одночасного забезпечення поточних оборонних потреб і довгострокової конкурентоспроможності.

Систематизація трьох обраних кейсів (Південна Корея, Тайвань, КНР) за єдиною метою

Таблиця 1

**Приклад розрахунку Індексу неоіндустріального відновлення NIRI для сценарію Б
(структурний прорив) на горизонт до 2030 року**

Індикатор	Оригінальне значення I_j	Діапазон	Нормалізоване $\tilde{I}_j$	Вага w_j	Внесок $w_j \cdot \tilde{I}_j$
I_1 — темп відновлення (%)	95	[40; 145]	0,52	0,20	0,104
I_2 — частка IV–V укладів (%)	22	[10; 40]	0,40	0,20	0,080
I_3 — щільність пром. політики	0,60	[0,25; 0,85]	0,58	0,15	0,087
I_4 — частка ОПК (дестимулятор)	14	[10; 25] (інверсія)	0,73	0,15	0,110
I_5 — GVC-participation (%)	50	[30; 70]	0,50	0,15	0,075
I_6 — людський капітал	0,65	[0,50; 0,85]	0,43	0,15	0,065
NIRI	—	—	—	1,00	0,521

Джерело: сформовано та розраховано автором за методологією OECD/JRC [22] на основі експертних оцінок параметрів сценарію Б

дологічною рамкою дозволяє виокремити інваріантні принципи успішних стратегій реіндустріалізації (таблиця 2).

Аналіз представленої матриці дозволяє сформулювати три ключові узагальнення стосовно інваріантних принципів азійських моделей реіндустріалізації. Принцип інституційної селективності об'єднує усі три кейси через концентрацію державної підтримки на чітко окресленому переліку пріоритетних галузей; як свідчить дослідження Н. Лейна [20], саме така селективність забезпечила формування динамічної порівняльної переваги. Принцип часової послідовності фаз простежується у тому, що в жодному з трьох кейсів не було спроби одночасного запуску всіх компонентів неоіндустріальної модернізації: корейська модель пройшла фазу легкої експортно-орієнтованої індустріалізації (1961–1972) перед запуском HCI Drive [16]; тайванська модель розпочиналась з помірно імпортозаміщувальної підфази. Принцип інтеграції стратегічних і цивільних компонентів виявляється у поєднанні модернізації військового виробництва з розвитком цивільних експортних галузей через спільні технологічні платформи [20]; для України цей принцип набуває особливої актуальності з огляду на формування потужного оборонно-промислового кластера у період 2024–2025 років.

Виокремлені шість параметрів формують інтегровану рамку оцінювання траєкторій

неоіндустріального відновлення (таблиця 3). Усі значення є експертними оцінками автора, побудованими шляхом параметризації азійських аналогів і базової лінії RDNA5, та мають інтерпретуватися як сценарні орієнтири, а не точкові прогнози.

За шкалою інтерпретації сценарій А лишає Україну в зоні низького рівня відновлення ($NIRI < 0,55$) навіть до 2035 р., сценарій Б забезпечує перехід до середнього рівня ($NIRI \approx 0,73$), а сценарій В виводить країну на верхню межу середнього рівня з перспективою досягнення високого рівня неоіндустріальної трансформації.

Сценарій А. Адаптивне виживання. Сценарій ґрунтується на припущенні продовження бойових дій у форматі затяжного конфлікту низької та середньої інтенсивності протягом 2026–2030 рр., що відповідає прогнозу Wiener Institute з помірними темпами зростання ВВП України 2,5–4,0 % [25] та прогнозованому коридору НБУ і ОЕСР [6; 21]. Траєкторія параметрів I_1 – I_6 характеризується фрагментарним відновленням переробних потужностей до 60–80 % від довоєнного рівня з підвищеною часткою ОПК (до 25%) та селективним технологічним оновленням. Азійським прецедентом-аналогом є корейська модель повоєнного відновлення (1953–1960 рр.); концепція адаптивного навантаження реалізується через двошарову промислову політику (забезпечення критичних виробничих ланцюгів плюс

Таблиця 2

**Порівняльна матриця азійських моделей реіндустріалізації
за ключовими інституційно-економічними параметрами**

Параметр	Південна Корея (1953–1979)	Тайвань (1973–1990)	КНР (1978–2001)
Вихідні умови	Постколоніальний шок, Корейська війна, виведення військ США	Безпекова напруга, обмежений внутрішній ринок	Структурна стагнація, ізолюваність
Тип державного втручання	Жорстко селективний (HCI Drive: 6 пріоритетних галузей)	Помірно селективний (експортно-орієнтована кластеризація)	Поетапно селективний (СЕЗ → регіональна експансія)
Основний інструмент фінансування	Розподіл іноземних кредитів через Foreign Capital Inducement Act	Податкові пільги, інвестиції в людський капітал, ITRI	Прямі іноземні інвестиції в межах СЕЗ
Часовий горизонт ефекту	Довгостроковий (статистично значущі ефекти 30+ років)	Середньостроковий (15–20 років)	Довгостроковий (поетапний за 30+ років)
Структура цільових галузей	Металургія, нафтохімія, суднобудування, машинобудування, електроніка	Напівпровідники, прецизійні прилади, біотехнології	Текстиль (1980-ті), електроніка (1990-ті), високі технології (2000-ті)
Роль людського капіталу	Розбудова системи технічної освіти	Репатріація вчених як основа Hsinchu Park	Закордонна освіта, програма «Сто талантів»
Військово-промисловий компонент	Вирішальний (відповідь на американський військовий вихід)	Помітний (національна безпека як орієнтир)	Помірний (поетапна модернізація НВАК)
Обмеження моделі	Концентрація економічної влади (чеболі), політичні шоки	Обмежена внутрішня масштабованість	Структурні дисбаланси, екологічні втрати

Джерело: сформовано автором на основі [18; 20; 16; 23; 24]

Таблиця 3

**Сценарні значення параметрів неоіндустріального відновлення
переробної промисловості України, 2027 / 2030 / 2035**

Параметр	Сценарій А	Сценарій Б	Сценарій В
I_1 — темп відновлення (% довоєнного рівня)	60 / 70 / 80	75 / 95 / 115	80 / 110 / 145
I_2 — частка IV–V укладів (%)	12 / 14 / 17	15 / 22 / 30	17 / 28 / 40
I_3 — щільність промислової політики (індекс)	0,30 / 0,35 / 0,40	0,45 / 0,60 / 0,70	0,55 / 0,75 / 0,85
I_4 — частка ОПК у промисловості (%)	18 / 22 / 25	15 / 14 / 12	14 / 12 / 10
I_5 — GVC-інтеграція (%)	35 / 38 / 42	42 / 50 / 58	45 / 58 / 68
I_6 — людський капітал (індекс)	0,55 / 0,58 / 0,60	0,60 / 0,65 / 0,72	0,62 / 0,72 / 0,82
NIRI	0,38 / 0,44 / 0,51	0,48 / 0,62 / 0,73	0,53 / 0,72 / 0,85

Джерело: експертні оцінки автора на основі параметризації азійських аналогів [16; 18; 20] та базової лінії RDNA5 [26]. Усі значення слід інтерпретувати як сценарні орієнтири

підготовка інституційної рамки для майбутнього прориву). Пріоритетні механізми: гарантований державний попит на продукцію ОПК, інвестиції в децентралізовану енергетику та локалізоване виробництво критичних проміжних товарів, розбудова технічної освіти за корейською моделлю, формування галузевих координаційних рад. Ключовий ризик – інституційна адаптація до бідності і втрата стратегічних можливостей для модернізації.

Сценарій Б. Структурний прорив. Сценарій передбачає досягнення стабільного перемир'я або заморожування активної фази бойових дій у горизонті 2026–2027 років, що відповідає оптимістичному коридору прогнозів ЄБРР (зростання до 5% за умови припинення вогню). Траєкторія передбачає прискорене відновлення до 75% довоєнного рівня вже у 2027 році і перевищення довоєнних показників до 2035 року (115%), з системною технологічною модернізацією (частка галузей IV–V укладів зростає до 30% у 2035 році). Азійським прецедентом-аналогом є корейська модель 1961–1972 років і паралельно тайванська модель кластеризації з акцентом на людський капітал. Принципово важливим елементом сценарію є формування спеціалізованих технологічних кластерів у безпечних регіонах західної України з механізмами залучення наукової діаспори. Пріоритетні механізми: впровадження інструментів Ukraine Facility з пріоритизацією технологічних кластерів; податкові і регуляторні преференції для високотехнологічних кластерів; програми повернення талантів; розбудова стратегічних державно-приватних партнерств; гармонізація регуляторного середовища з ЄС.

Сценарій В. Неоіндустріальний стрибок. Сценарій передбачає досягнення формальної мирної угоди з відновленням територіальної цілісності та прискорення процесу вступу України в ЄС у період 2030–2032 років. Траєкторія передбачає відновлення обсягів переробного виробництва до довоєнного рівня вже у 2028–2029 роках, перевищення довоєнних показників на 45% у 2035 році та системне перетворення технологічної структури з виходом на 40% частки галузей IV–V укладів. Індекс NIRI досягає 0,85, що відповідає верхній межі середнього рівня з перспективою переходу до високого. Азійським прецедентом-аналогом є корейська модель HCl Drive (1973–1979). Дослідження Н. Лейна свідчить, що ефект програми був не лише прямим, але й непрямим – через мережу пов'язаних галузей [20]. Для України це означає, що ціле-

спрямована підтримка кількох ключових проміжних галузей, таких як металургія, базова хімія, спеціалізоване машинобудування, може дати мультиплікативний ефект для всієї структури переробної промисловості. Пріоритетні механізми: повноцінна українська версія HCl-програми з 5–7 цільовими галузями та механізмом цільового кредитування; реалізація IPCEI-ініціатив у сфері зеленої металургії, водневих технологій, фармацевтики тощо; розбудова повної мережі технологічних кластерів; інтеграція українських наукових установ у європейські рамкові програми; галузеві стратегії озеленення виробництва відповідно до вимог СВМ.

Системне порівняння азійських моделей з українським контекстом виявляє три фундаментальні виклики. Першим є проблема інституційної селективності в умовах слабкого верховенства права: усі три азійські кейси спірались на сильну виконавчу владу з достатнім адміністративним потенціалом для реалізації цілеспрямованих втручань, тоді як українська інституційна система функціонує в умовах демократичної публічності та суттєвих ризиків корупційного захоплення селективних механізмів. Виклик може бути частково знятий через механізм вмонтованого нагляду – делегування функцій моніторингу селективних механізмів промислової політики міжнародним донорам та аналогічні інструменти. Другим викликом є асиметрія часових горизонтів: корейський HCl Drive мав довгостроковий ефект, що проявився повною мірою лише через 20–30 років після завершення програми [16], тоді як українська політична логіка орієнтована на короткі електоральні цикли; концепція адаптивного навантаження пропонує методологічний вихід через механізм фазування довгострокових цілей – декомпозицію 15–20-річної стратегічної цілі на серію 3–5-річних операційних цілей. Третім викликом є проблема геоекономічної автономії: класичні інструменти азійських моделей не можуть бути застосовані у первинній формі через зобов'язання України щодо лібералізації торгівлі в межах євроінтеграції; натомість українська модель потребує адаптації через механізми IPCEI, фонди справедливого переходу та регіональні фонди розвитку. Парадокс полягає в тому, що саме євроінтеграційна рамка, яка обмежує класичну промислову політику, водночас відкриває нові інструменти, потенційно потужніші за чисто національні.

Висновок. Систематичний компаративний аналіз трьох східноазійських моделей реінду-

стріалізації виявив три інваріантні принципи успішних стратегій структурної трансформації переробної промисловості: інституційну селективність, часову послідовність фаз та інтеграцію стратегічних і цивільних компонентів. Усі три принципи мають пряму релевантність для української ситуації, де поєднуються активна фаза збройного конфлікту, потреба у форсованій модернізації та обмеженість ресурсного забезпечення.

Запропонований Індекс неоіндустріального відновлення надає кількісну оцінку прогресу неоіндустріальної трансформації за єдиною шкалою [0; 1] з тривірневою інтерпретацією і може бути використаний не лише для прогностичного моделювання, а й для періодичного моніторингу.

Наукова новизна одержаних нами результатів полягає в удосконаленні методичного під-

ходу до формування сценаріїв неоіндустріального відновлення переробної промисловості. Практичне значення полягає у можливості використання моделі у стратегічному плануванні промислової політики, координаційних механізмах та діалозі з міжнародними партнерами щодо пріоритизації проєктів реконструкції.

Перспективи подальших досліджень пов'язані з побудовою формалізованої міжгалузевої моделі, що дозволила б кількісно оцінити мультиплікативні ефекти селективної підтримки пріоритетних галузей; деталізацією галузевих сценаріїв для конкретних секторів, таких як металургія, хімія, фармацевтика, машинобудування; розробленням системи квартального моніторингу прогресу неоіндустріальної трансформації; емпіричною валідацією запропонованого індексу на історичних даних азійських аналогів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Вишневський В. П., Князєв С. І. Смарт-промисловість у цифровому просторі. *Вісник економічної науки України*. 2020. № 1. С. 3–18.
2. Збаразська Л. О. Неоіндустріалізація в Україні: концепт національної моделі. *Економіка промисловості*. 2016. № 3 (75). С. 5–32.
3. Ляш О. І., Черноусова Ж. Т., Фартушний І. Д., Саченко А. О. Каузально-економетричне моделювання зв'язків валової доданої вартості та виробничих факторів розвитку переробної промисловості України. *Економічний аналіз*. 2025. Т. 35, № 1. С. 38–48. DOI: 10.35774/econa2025.01.038
4. Кіндзерський Ю. В. Державна політика структурно-технологічної модернізації промисловості: дис. ... д-ра екон. наук. Київ: ІЕП НАН України, 2015. 531 с.
5. Ляшенко В. І., Котов Є. В. Україна XXI: неоіндустріальна держава або «Крах проєкту»: монографія. Київ: ІЕП НАН України; ПУЕТ, 2015. 196 с.
6. Національний банк України. *Інфляційний звіт. Жовтень 2025*. Київ: НБУ, 2025. URL: <https://bank.gov.ua/ua/news/all/inflyatsiyuiy-zvit-jovten-2025-roku> (дата звернення: 08.04.2026).
7. Саліхова О. Б., Гончаренко Д. О. Досвід Китаю, Індії та Німеччини у розвитку фармацевтичної промисловості – уроки для України. *Економіка і прогнозування*. 2020. № 2. С. 98–119.
8. Саченко А. О. Еволюція економічного зростання від етапу індустріалізації до неоіндустріалізації. *Економіка та суспільство*. 2024. Вип. 62. DOI: 10.32782/2524-0072/2024-62-157
9. Саченко А. О. Формування концептуальних засад стратегії неоіндустріалізації галузей промисловості. *Бізнес Інформ*. 2024. № 4. С. 128–137. DOI: 10.32983/2222-4459-2024-4-128-137
10. Саченко А. О. Концепція неоіндустріальної модернізації переробної промисловості в рамках парадигми трансформації економічних систем. *Підприємництво та інновації*. 2024. Вип. 30. С. 35–39. DOI: 10.32782/2415-3583/30.5
11. Саченко А. О. Інституційно-економічний інструментарій реалізації неоіндустріальної стратегії розвитку переробної промисловості. *Економічний аналіз*. 2024. Т. 34, № 4. С. 324–334. DOI: 10.35774/econa2024.04.324
12. Саченко А. О. Картування критичних залежностей імпорту переробної промисловості України та точок вразливості ланцюгів постачання у воєнний період. *Підприємництво та інновації*. 2026. № 41. URL: <https://www.ei-journal.in.ua/index.php/journal/issue/archive> (у друці).
13. Шовкун І. А. Залежність переробної промисловості від промислового імпорту: структурний аналіз. *Економіка і прогнозування*. 2020. № 4. С. 57–82.
14. Шушкова Ю. В. Технологічна модернізація економіки України: теорія, методологія, практика: монографія. Львів: ЛНУ імені Івана Франка, 2020. 398 с.
15. Centre for Economic Strategy. *Ukraine War Economy Tracker*. 2026. URL: <https://ces.org.ua/en/tracker-economy-during-the-war/> (дата звернення: 07.05.2026).

16. Choi J., Levchenko A. The long-term effects of industrial policy. *Journal of Monetary Economics*. 2025. Vol. 152. Art. 103779. DOI: 10.1016/j.jmoneco.2025.103779
17. Diem C., Borsos A., Reisch T., Kertész J., Thurner S. Estimating the loss of economic predictability from aggregating firm-level production networks. *PNAS Nexus*. 2024. Vol. 3, No. 3. Art. pgae064. DOI: 10.1093/pnasnexus/pgae064
18. Hou C. M., Gee S. The government strategy for the upgrading of industrial technology in Taiwan. *Technovation*. 2001. Vol. 21, No. 5. P. 305–311.
19. Juhász R., Lane N., Rodrik D. The new economics of industrial policy. *Annual Review of Economics*. 2024. Vol. 16. P. 213–242. DOI: 10.1146/annurev-economics-081023-024638
20. Lane N. Manufacturing revolutions: Industrial policy and industrialization in South Korea. *The Quarterly Journal of Economics*. 2025. Vol. 140, No. 3. P. 1683–1741. DOI: 10.1093/qje/qjaf025
21. OECD. *Economic Surveys: Ukraine 2025: Fostering macroeconomic stability and a sustainable recovery*. Paris: OECD Publishing, 2025. DOI: 10.1787/940cee85-en
22. OECD/JRC. *Handbook on constructing composite indicators: Methodology and user guide*. Paris: OECD Publishing, 2008. DOI: 10.1787/9789264043466-en
23. Studwell J. *How Asia works: Success and failure in the world's most dynamic region*. New York: Grove Press, 2013. 366 p.
24. Wade R. The developmental state: Dead or alive? *Development and Change*. 2018. Vol. 49, No. 2. P. 518–546. DOI: 10.1111/dech.12381
25. Wiener Institute for International Economic Studies. *Ukraine country overview*. 2026. URL: <https://wiiw.ac.at/ukraine-overview-ce-14.html> (дата звернення: 14.04.2026).
26. World Bank, Government of Ukraine, European Commission, & United Nations. *Ukraine fifth rapid damage and needs assessment (RDNA5): February 2022 – December 2025*. Washington, DC: World Bank, 2026. URL: <https://www.worldbank.org/en/news/press-release/2026/02/23/updated-ukraine-recovery-and-reconstruction-needs-assessment-released> (дата звернення: 05.04.2026).
27. Державна служба статистики України. *Індекси промислового виробництва за 2025 рік*. 2026. URL: https://www.ukrstat.gov.ua/operativ/menu/menu_u/prom.htm (дата звернення: 11.04.2026).

REFERENCES:

1. Vyshnevskiy, V. P., & Kniaziev, S. I. (2020). Smart-promyslovist u tsyfrovomu prostori [Smart industry in the digital space]. *Visnyk ekonomichnoi nauky Ukrainy*, (1), 3–18. [in Ukrainian]
2. Zbarazka, L. O. (2016). Neoindustrializatsiia v Ukraini: kontsept natsionalnoi modeli [Neoindustrialization in Ukraine: The concept of a national model]. *Ekonomika promyslovosti*, 3(75), 5–32. [in Ukrainian]
3. Ilyash, O. I., Chernousova, Zh. T., Fartushnyi, I. D., & Sachenko, A. O. (2025). Kauzalno-ekonometrychne modeliuвання zviazkiv valovoi dodanoi vartosti ta vyrobnychych faktoriv rozvytku pererobnoi promyslovosti Ukrainy [Causal-econometric modeling of relationships between gross value added and production factors of Ukraine's manufacturing industry development]. *Ekonomichniy analiz*, 35(1), 38–48. <https://doi.org/10.35774/econa2025.01.038> [in Ukrainian]
4. Kindzerskyi, Yu. V. (2015). *Derzhavna polityka strukturno-tehnolohichnoi modernizatsii promyslovosti* [State policy of structural and technological modernization of industry] (Doctoral dissertation). IEP NAN Ukrainy, Kyiv. [in Ukrainian]
5. Liashenko, V. I., & Kotov, Ye. V. (2015). *Ukraina XXI: neoindustrialna derzhava abo "Krakh proektu"* [Ukraine XXI: A neoindustrial state or "Project failure"]. Kyiv: IEP NAN Ukrainy; PUET. [in Ukrainian]
6. National Bank of Ukraine. (2025). *Inflyatsiyniy zvit. Zhovten 2025* [Inflation Report. October 2025]. Kyiv: NBU. <https://bank.gov.ua/ua/news/all/inflyatsiyniy-zvit-jovten-2025-roku> (Accessed: April 8, 2026). [in Ukrainian]
7. Salikhova, O. B., & Honcharenko, D. O. (2020). *Dosvid Kytai, Indii ta Nimechchyny u rozvytku farmatsevtichnoi promyslovosti – uroky dlia Ukrainy* [Experience of China, India and Germany in pharmaceutical industry development – lessons for Ukraine]. *Ekonomika i prohnozuvannya*, (2), 98–119. [in Ukrainian]
8. Sachenko, A. O. (2024). *Evoliutsiia ekonomichnoho zrostannia vid etapu industrializatsii do neoindustrializatsii* [Evolution of economic growth from industrialization to neoindustrialization]. *Ekonomika ta suspilstvo*, (62). <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-62-157> [in Ukrainian]
9. Sachenko, A. O. (2024). *Formuvannya kontseptualnykh zasad stratehii neoindustrializatsii haluzei promyslovosti* [Conceptual foundations of the neoindustrialization strategy for industrial sectors]. *Biznes Inform*, (4), 128–137. <https://doi.org/10.32983/2222-4459-2024-4-128-137> [in Ukrainian]

10. Sachenko, A. O. (2024). Kontsepsiia neoindustrialnoi modernizatsii pererobnoi promyslovosti v ramkakh paradyhmy transformatsii ekonomichnykh system [The concept of neoindustrial modernization of the manufacturing industry within the paradigm of transformation of economic systems]. *Pidpriemnytstvo ta innovatsii*, (30), 35–39. <https://doi.org/10.32782/2415-3583/30.5> [in Ukrainian]
11. Sachenko, A. O. (2024). Instytutsiino-ekonomichniy instrumentarii realizatsii neoindustrialnoi stratehii rozvytku pererobnoi promyslovosti [Institutional and economic toolkit for implementing the neoindustrial strategy of manufacturing industry development]. *Ekonomichnyi analiz*, 34(4), 324–334. <https://doi.org/10.35774/econa2024.04.324> [in Ukrainian]
12. Sachenko, A. O. (in press, 2026). Kartuvannia krytychnykh zalezhnosti importu pererobnoi promyslovosti Ukrainy ta tochok vrazlyvosti lantsiuhiv postachannia u voiennyi period [Mapping critical import dependencies of Ukraine's manufacturing industry and supply chain vulnerability hotspots during wartime]. *Pidpriemnytstvo ta innovatsii*, (41). <https://www.ei-journal.in.ua/index.php/journal/issue/archive> (in press). [in Ukrainian]
13. Shovkun, I. A. (2020). Zalezhnist pererobnoi promyslovosti vid promyslovoho importu: strukturnyi analiz [Dependence of the manufacturing industry on industrial imports: A structural analysis]. *Ekonomika i prohnozuvannia*, (4), 57–82. [in Ukrainian]
14. Shushkova, Yu. V. (2020). Tekhnolohichna modernizatsiia ekonomiky Ukrainy: teoriia, metodolohiia, praktyka [Technological modernization of the Ukrainian economy: Theory, methodology, practice]. Lviv: LNU imeni Ivana Franka. [in Ukrainian]
15. Centre for Economic Strategy. (2026). *Ukraine War Economy Tracker*. <https://ces.org.ua/en/tracker-economy-during-the-war/> (Accessed: May 7, 2026).
16. Choi, J., & Levchenko, A. (2025). The long-term effects of industrial policy. *Journal of Monetary Economics*, 152, 103779. <https://doi.org/10.1016/j.jmoneco.2025.103779>
17. Diem, C., Borsos, A., Reisch, T., Kertész, J., & Thurner, S. (2024). Estimating the loss of economic predictability from aggregating firm-level production networks. *PNAS Nexus*, 3(3), pgae064. <https://doi.org/10.1093/pnas-nexus/pgae064>
18. Hou, C. M., & Gee, S. (2001). The government strategy for the upgrading of industrial technology in Taiwan. *Technovation*, 21(5), 305–311.
19. Juhász, R., Lane, N., & Rodrik, D. (2024). The new economics of industrial policy. *Annual Review of Economics*, 16, 213–242. <https://doi.org/10.1146/annurev-economics-081023-024638>
20. Lane, N. (2025). Manufacturing revolutions: Industrial policy and industrialization in South Korea. *The Quarterly Journal of Economics*, 140(3), 1683–1741. <https://doi.org/10.1093/qje/qjaf025>
21. OECD. (2025). *Economic surveys: Ukraine 2025: Fostering macroeconomic stability and a sustainable recovery*. Paris: OECD Publishing. <https://doi.org/10.1787/940cee85-en>
22. OECD/JRC. (2008). *Handbook on constructing composite indicators: Methodology and user guide*. Paris: OECD Publishing. <https://doi.org/10.1787/9789264043466-en>
23. Studwell, J. (2013). *How Asia works: Success and failure in the world's most dynamic region*. New York: Grove Press.
24. Wade, R. (2018). The developmental state: Dead or alive? *Development and Change*, 49(2), 518–546. <https://doi.org/10.1111/dech.12381>
25. Wiener Institute for International Economic Studies. (2026). *Ukraine country overview*. <https://wiiw.ac.at/ukraine-overview-ce-14.html> (Accessed: April 14, 2026).
26. World Bank, Government of Ukraine, European Commission, & United Nations. (2026). *Ukraine fifth rapid damage and needs assessment (RDNA5): February 2022 – December 2025*. Washington, DC: World Bank. <https://www.worldbank.org/en/news/press-release/2026/02/23/updated-ukraine-recovery-and-reconstruction-needs-assessment-released> (Accessed: April 5, 2026).
27. State Statistics Service of Ukraine. (2026). *Indeksy promyslovoho vyrobnytstva za 2025 rik* [Industrial production indices for 2025]. https://www.ukrstat.gov.ua/operativ/menu/menu_u/prom.htm (Accessed: April 11, 2026).

Дата надходження статті: 20.04.2026

Дата прийняття статті: 08.05.2026

Дата публікації статті: 25.05.2026